

ACOLLIR ELS JOVES

Benvolguts diocesans

En la recent exhortació sobre els joves, “Christus vivit”, el Papa Francesc insisteix en la importància que les nostres parròquies i comunitats cristianes siguin vives, obertes i acollidores, perquè els joves, “s’integraran millor a comunitats obertes, vives en la fe, desitjoses d’irradiar a Jesucrist, alegres, fraternes i compromeses” (n. 220).

Això significa que hem de potenciar la capacitat d’acolliment cordial a tots els joves. Molts s’acosten a nosaltres en situació de profunda orfandat, desenganyats, carregats de frustracions i limitacions. Les parròquies han de ser llocs d’amor gratuït i de creixement, en les quals existeixin “espais fraterns i atractius on es visqui amb un sentit” (n. 216). Cada comunitat ha de ser una “llar” en el qual ningú sigui anònim, on importi cada persona. També físicament els nostres locals parroquials han de comptar amb espais que els joves puguin tenir com a propis, que puguin condicionar al seu gust i d’on puguin entrar i sortir amb llibertat (cf. n.218).

La missió de la comunitat és acompanyar i estimular als joves, respectant la seva llibertat. Hem de renunciar a l’ànima de regular-ho tot. No hem de posar obstacles als joves, ni atabalar-los amb normes i obligacions. Tota la comunitat parroquial és responsable d’acollir, motivar i encoratjar als joves, ajudant-los a introduir-se en les grans experiències de la fe en Jesucrist.

La nostra pastoral ha d’estar oberta a tots. No podem limitar-nos al petit grup que ha crescut en ambient cristià i freqüenta les nostres parròquies. Obrir-nos a tots exigeix trencar els esquemes eclesíastics i abandonar suposades seguretats. Si volem acollir a tots, no podem desenvolupar una pastoral pura i asèptica, sinó plena d’imperfeccions, perquè està barrejada amb la vida.

Amb el Sínode de Bisbes, el Papa demana “crear espais inclusius, on pertoqui per a tota mena de joves i on es manifesti realment que som Església de portes obertes” (n. 234). Potser els joves que s’acosten a nosaltres no comparteixen tots els ensenyaments de l’Església. No importa: basta que estiguin oberts a buscar la veritat. Hem d’obrir les portes a tots i cadascun “amb els seus dubtes, els seus traumes, els seus problemes i la seva cerca d’identitat, els seus errors, la seva història, les seves experiències del pecat i totes les seves dificultats” (n. 234).

No podem quedar tancats en els nostres ambients. També aquells que no creuen o que professen una altra religió han de tenir cabuda entre nosaltres. El Papa ofereix una raó contundent: “tots els joves, sense exclusió, estan en el cor de Déu i, per tant, en el cor de l’Església” (n.235).

Finalment, és molt important que els joves participin activament en la vida de les parròquies. És molt significatiu que el Papa no parli de “pastoral amb joves” sinó de “pastoral de joves”, perquè els joves no poden ser només destinataris de la nostra acció, sinó companys en el camí de la fe i veritables protagonistes de l’acció pastoral.